

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - אהלבת ציון

פְּרִשְׁת שְׁלַח לְךָ - תְּאֲמִין וְתוֹשַׁע

"אָךְ בַּה' אֵל תִּמְרְדוּ, וְאַתֶּם אֵל תִּירְאוּ אֶת עַם הָאָרֶץ... ה' אֱתֵנוּ, אֵל תִּירָאִים" (במדבר י"ד, ט')

טעיתי והקדמתי את ראש חודש ביום אחד. אני מבקש מחר בלילה לחזור לישון בקברים.

חזרו לישון בעשירי באב ובבוקר אומר משה רבינו: הבדלו החיים מתוך המתים וקמו כולם. אמר משה: אולי טעיתי ביומיים. שוב חזרו לישון. כך נמשך עד ט"ו באב שזה אמצע החודש והירח מלא. משה רבינו הבין שה' פדה את ה-15,000 האחרונים.

רבתינו שואלים: איך זה יתכן, הרי היתה כאן גזירה בשבועה "חִי אֲנִי נְאֻם ה'" (במדבר י"ד, כ"ח). אם תאמר שהם עשו תשובה, וכי הקודמים להם לא עשו תשובה? כל מי ששכב בקבר בוודאי עשה תשובה. למה זכו רק ה-15,000 האחרונים להינצל?

רבינו האריז"ל מסביר: אם אתה תולה ביטחונך רק במי שאמר והיה העולם ונכנע לו, אתה זוכה לבטל אפילו גזירה עם שבועה.

גם שבועה של ה' שאמר: "חִי אֲנִי נְאֻם ה'... אִם יָרְאוּ אֶת הָאָרֶץ וְכָל מִנְאֲצֵי לֵא יִרְאוּהָ" (במדבר י"ד, כ"ג), אמנם סלחתי כדברך, אבל אני נשבע: חִי אֲנִי נְאֻם ה'. מגזירה כזו לכאורה אי אפשר להינצל. רבינו האריז"ל אומר: אם אתה מתפלל מכל הלב ואומר: אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה, בביטחון מלא, אתה יכול לבטל גם גזירה עם שבועה.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
רב קהילת 'עין חמד'

פניני אמת

ע"י	כנסת אמת	צאת אמת	ריבון חסד
י"ט	19:06	20:25	21:15
ת"א	19:23	20:27	21:12
מיוסב	19:18	20:29	21:16
ב"ל	19:23	20:25	21:11

על הפסוק "השִׁלַח אֶמְרָתוֹ אֶרֶץ עַד מְהֵרָה יִרוּץ דָּבָרוֹ" (תהילים קמ"ז, ט"ו)- המלבי"ם ביאר: "יש הבדל בין אמירה ובין דיבור; שהאמירה היא הגזרה הכוללת, והדיבור הוא פרטי הדברים... וישלח אמרתו ארץ- היא הגזרה הכוללת, ועד מהרה ירוץ דברו- הם פרטי הדברים המתפשטים בארץ".

כלומר, אפילו כאשר ה' גוזר גזירה אין היא מחייבת אותו כלל ועד מהרה הוא מריץ פקודה הפוכה.

במדרש תנחומא כתוב: "ישועת ה' כהרף עין" (שם, פרשת וישב, סימן א')- בין רגע כהינד עפעף העין הקב"ה יכול להפוך את כל המצב אם רק תבטח באמת בבורא עולם.

האדם צריך לדעת ולחוש באמת שה' לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים וכל השאר אך סיבות בעלמא ובכוח הביטחון זוכה לישועות שהוא צריך.

בפרשה שלנו ה' גוזר שכל דור המדבר לא יכנס לארץ חוץ מיהושע וכלב. הגמרא אומרת (תענית ל) שבכל ערב תשעה באב היו חופרים קברים וכולם ישנים בקברים ובבוקר משה רבינו היה עובר ואומר: הבדלו החיים מתוך המתים. היו רואים ש-15,000 מתו ונשארו בקבר, כיסו אותם והמשיכו ללכת.

כך חוזר חלילה כל ערב תשעה באב. חז"ל אמרו שלא היו ימים טובים לישראל כמו ט"ו באב ויום הכיפורים. ב-ט"ו באב פסקו למות מתי מדבר. בשנת הארבעים נשארו 15,000 אחרונים. הם חפרו בערב תשעה באב קברים ושכבו שם. למחרת משה רבינו עבר בין הקברים ואמר הבדלו החיים מתוך המתים וקמו כל החמש עשרה אלף.

משה רבינו אמר להם: אני בשר ודם. אולי

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר
זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניצרי בן ימנה וגלית בת מסודי
להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה
לע"נ יוסף דהן בן רחמה ז"ל

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה רונן אברהם וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב דני בן שושנה אבישג ודניאל בני מירב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית מירב בת אליהו שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי סיון רבקה בת אלן אסתר יניב בן פרידה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה דרור בן סופיה דוד עומרי בן יהודית

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניצרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניצרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה אורן בן פרידה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן דזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל נטע רותי בת פלורה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנש בת דגטו רותית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- ר"ש ובריאות איתנה לימור בת פרידה יניב בן פרידה מאיה בת עדי שירה ברכה בת מלכה חיה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים יוסף יחזקאל בן אסתר

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל
לעילוי נשמת תמר פורטונה בת מיסה ע"ה
לעילוי נשמת נחום בן כיריה ז"ל
לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר נועה בת אסתר ויליד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה – בְּשֵׁר וְחֵלֶב - חֵלֶק ז'

מה הדין כאשר חותכים דברים חריפים?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו פנחס' שליט"א מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה:

הדרך הטובה ביותר להחזיק במטבח סכינים 'פרוה' וכן פומפיה וכו', שבהם ישתמשו לחיתוך ירקות ושאר דברים שהם פרוה, ובפרט דברים חריפים כמו בצל, שום וכו'. לכתחילה יש לחתוך דברים חריפים פרוה על גבי קרש חיתוך סתמי, ולא על גבי כלי בשרי או חלבי. באופן זה ניתן יהיה להשתמש במאכלים החתוכים לכל מטרה.

דבר חריף, כגון: צנון, שום ובצל וכן פירות חמוצים מאוד, כגון לימון וכן מאכלים מלוחים מאוד, כגון: דג מלוח, שחתכו בסכין בשרי בן יומו [שחתך בו בשר רותח תוך 24 שעות] או שהסכין לא היה נקי, אסור לאכול את המאכל החריף עם חלב עד שיוריד ממקום החיתוך כדי נטילת מקום [2 ס"מ] או שיטעם את החריף שאין בו טעם בשר ודי בהדחה. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן צו ס"א וס"ב) והטעם מכיוון שהחריפות ודוחק הסכין גורמים להוציא את הטעם הבלוע בסכין, ודינו כבלוע בטעם ראשון ממש. כ"כ השו"ע (שם) ומשמע אף לכתחילה. מכל מקום לדעת בני אשכנז אין סומכין על טעימה לכתחילה, מפני שבזמננו אין אנו בקיאים להבחין היטב בטעמים. כ"כ הרמ"א בתורת חטאת (ריש כלל סא), ובש"ך (שם). בשו"ת תפילה למשה ח"ג (סימן יא) כתב שכאשר הסכין נקי היטב על ידי שפשוף דינו כנעיצה בקרקע קשה. כל הדין שאגב דוחק הסכין מבליע ופולט, היינו כשחוששים לשומן שנסרך. וראיה לדבר מ"ש השו"ע (יו"ד סימן צו ס"ה) חתך צנון לאחר שחתך בו לפת אין איסור ומותר.

לדעת בני אשכנז המאכל החריף כולו נעשה בשרי לכתחילה. **מקורות:** הרמ"א (שם) שיש לאסור כולו לכתחילה, ובדיעבד נאסר רק כדי נטילה. השו"ע (שם) כתב בדיעבד כשכבר בושל המאכל החריף עם המין השני די אם יש פי שישים כנגד להב הסכין או פי שישים כנגד מקום נטילה שהיה צריך לחתוך משני הצדדים. עיין כף החיים (יו"ד סימן צד אות כז).

כאשר מבשלים מאכל פרוה עם דבר חריף בסיר בשר בן יומו, אין לאכול עם חלב. לדעת בני אשכנז, גם כאשר סיר הבשרי אינו בן יומו אין לאכול עם חלב.

חתך דברים חריפים בסכין שאינו בן יומו והסכין היה נקי, מותר לאכלם בחלב. **הערה:** נקטינן בדעת השו"ע דווקא בן יומו עושה אותו בשרי ואין לאכול בחלב אלא אם כן מסיר ממנו עובי אצבע. עיין שו"ת יביע אומר ח"ד (חאו"ח סימן ט אות י), ובשו"ת יחיה דעת ח"ב (עמ' קצג בהערה) ובספרו הליכות עולם ח"ז (עמ' עב).

מכל מקום ראוי ונכון להדיח במים את מקום החתך לפני שאוכלו בחלב. **מקורות:** זבחי צדק (שם אות ח), וכף החיים (שם אות י). כיוון שאין טורח והפסד ראוי להדיח. אולם לדעת בני אשכנז, גם כשהסכין אינו בן יומו וחתך עמו דבר חריף אין לאכול עם המין השני.

כְּחֵן שֶׁל מִילִים טוֹבוֹת

מורה באחד מבתי הספר שיתף בסיפור מרגש שאירע לו: "לפני מספר שנים, שלחתי הודעה לאמא של תלמיד שקיבל תעודת הצטיינות, בהודעה כתבתי: "כל הכבוד! הילד שלך קיבל תעודת הצטיינות!" אלא שטעיתי ושלחתי את ההודעה לאמא של תלמיד אחר. כשהבנתי את הטעות ניסיתי למחוק את ההודעה, אבל כבר קיבלתי ממנה תשובה: "אתה לא מבין מה ההודעה שלך עשתה לי. בתור אם חד-הורית שחוזרת מאוחר מהעבודה, הייתי ממש שבורה אתמול, אחרי ששכנה זרקה לי: 'הבן שלך היחיד בכיתה שעדיין לא קיבל תעודת הצטיינות. מה הפלא, עם אמא כמוך שחוזרת כל כך מאוחר הביתה'. ההודעה שלך היא הדבר הכי משמח שקרה לי השבוע". ניסיתי לחשוב מה לעשות, את הילד שלה הוצאתי אותו מהכיתה באותו יום כי לא הפסיק להפריע אז בטח שאי אפשר לתת לו תעודת הצטיינות. לאחר מחשבה מרובה ניגשתי לילד ואמרתי לו:

"תקשיב, אתה התלמיד הראשון שאני הולך להלוות לו תעודת הצטיינות. **אולי היום זה עוד לא היה מגיע לך אבל אני מאמין שבשבוע הקרוב תוכיח שזה מגיע לך בהחלט.** כבר סיפרתי לאמא שלך והיא מאוד שמחה". הוא הסתכל עלי בהתרגשות עם דמעות בעיניים ואמר: "באמת סיפרת לה? והיא שמחה? אתמול בלילה היא אמרה לי בבכי כמה שאני מצער אותה, וגם ככה החיים קשים לה... תודה רבה, אני מבטיח לך שלא אאכזב אותך!". במשך כל אותו השבוע הילד התנהג כמו מלאך והיה ראוי לתעודת הצטיינות. מאז הבנתי- כמה כוח יש למילים טובות. כמה הן מסוגלות לחולל שינוי אמיתי.

רְפוּאָה טְבֵעִית- הֵלֶב- מְרֻכָּז הַחַיִּים וְהַרְגֵשׁ- חֵלֶק ב'

תזונה ששומרת על הלב כוללת: שמן זית, שקדים, אגוזי מלך, ירקות ירוקים, דג סלמון, רימונים, שיבולת שועל, קינואה, קטניות. הם מחזקים את הלב, מאזנים כולסטרול, שומרים על כלי הדם.

פעילות גופנית כמו הליכה מהירה, יוגה, פילאטיס, ריקוד – תורמת לחוזק הלב, משחררת סטרס, מאזנת את קצב הלב, ומעלה שמחה פנימית. ברפלקסולוגיה – כפות הרגליים משקפות את הלב ואת צמתי הלב. עובדים על אזורי הלב בעדינות, מחזקים את מערכת העצבים, מאזנים בין הפאראסימפתטית לסימפתטית, ומרגיעים את הגוף כולו. זה מחזק את הדופק, את זרימת הדם, וגם את הרגש שבלב. ♥ לב שמח הוא תרופה לנפש, ולב רגוע מחזק את כל הגוף. (גב' אליס אוליאל, נטרופתית ורפלקסולוגית)

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחס' שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

קו לעניית 'אמן' ו'אמן יהא שמיה רבה' לאחר שיעור תורה- בזמן אמת מספר פעמים ביום 02-313-7905

העלון נמצא בחובות גדולים. בעל בית-הדפוס העלה את מחיר ההדפסה בבת אחת ב-220 ₪ לכל הדפסה מי שיוכל לעזור, תבוא עליו ברכת טוב. למעוניינים לעזור נא להתקשר 052-7652084 או לשלוח מייל PnineEH@gmail.com

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מברשת ציון. מיקוד 9076926

שאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחס' בטל" 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים – הגאון הרב יהושע השיל הכהן פריד צ"ל

הגאון הרב יהושע השיל הכהן פריד צ"ל - נולד בשנת ה'תקפ"ד (1824). מגדולי מיוחסי כהונה מצד ר' נפתלי כ"ץ (הסמיכת חכמים) ומצד המהר"ל מפראג. כשהיה אביו כבן 30 למרות שהיה בריא פנה לאחיו הנגיד ר' נתנאל מבידקוויץ וסיפר לו שהוא יודע כי בקרוב הוא יפטר מהעולם, ומאחר ואחיו מכניס אורחים ובעל צדקה ביקש ממנו שידאג לילדיו ואכן אביו נפטר צעיר ואחיו אסף את היתומים לביתו. במקום מגוריו לא היתה קיימת אפשרות ללימודי היתומים ולפיכך אחיו העבירם לישיבת ה'אמרי אש'. רבינו היה אז פחות מגיל 13 אולם רבו כשראה את חריפותו והתמדתו בתורה ואת יראתו קיבל אותו ורבינו למד אצלו במשך שנים-עשרה שנה והיה משמש אותו, כך למד מרבו את דרכיו ועלה והתעלה ביראה ובטהרה. בשנת ה'תר"ל (1869) החל לכהן באדמו"רות בעיר קאפיש שבהונגריה והוא הקים בה ישיבה גדולה.

רבים הצטופפו בצילו ואלפים רבים נמנו לחסידיו. התפרסם כפועל ישועות. רבים פנו אליו ונושעו. ברכתיו עשו פרי. תפילותיו נודעו ברבים והיה בוכה בתחנונים. ענוותן. בעל רוח-הקודש. בשנת ה'תר"ס (1899) מסר את הרבנות לבנו, ר' יעקב מאיר כשהוא ממשיך לכהן באדמו"רות בלבד. בתפקיד זה שימש 46 שנים. נפטר ב-כ"א סיוון ה'תרפ"א (1921) חי כ-97 שנים. ציונו בקאפיש. על ציונו הוקם אוהל ששרד בדרך פלא את השואה. עד היום רבים באים לפקוד את ציונו וזוכים לראות ישועות.

סבא (מצד אביו): הגאון ר' שלמה (מחכמי בראד). **אביו:** ר' גדליה (כיהן כשו"ב במאלישץ). **אישתו:** מרת ציפורה (בת הרה"ג ר' נחמיה גובנר מראדוואנקא). **מרבותיו:** האדמו"רים הגאונים ר' מאיר אייזנשטטר (מח"ס אמרי אש), ר' חיים הלברשטאם מצאנז, ר' צבי הירש פרידמן מליסקא ור' יצחק אייזיק אייכנשטיין מזידיטשוב. **מתלמידיו:** האדמו"ר ר' אהרן ראטה (מייסד חבורת 'שומרי אמונים'), בנו, ר' יעקב מאיר. **בנו:** ר' יעקב מאיר. חתנו: האדמו"ר רבי אהרן ווייס (אחיו של הרב יוסף מאיר מספינקא. כיהן משנת ה'תרמ"ט כאב"ד בנדיקוביץ שם שימש גם באדמו"רות). **מספריו:** **זיכרון יהושע יתולדות אנשי מופת**- סיפורי מופת על רבינו.

רבינו התפרסם כפועל ישועות אשר ברכתיו לא שבו ריקם. סיפורים רבים נקשרו לשמו. באחת הפעמים שריפה גדולה הלכה והתפשטה בעיר קאפיש. באותו הזמן רוחות סוערות נשבו וליבו את האש. כל ניסיונות הכיבוי לא צלחו. האש שרפה בתים ועברה מבית לבית. אנשי העיר התחילו לברוח לשדות ולכרמים.

אחד האנשים רץ לרבינו כדי לספר לו על הצרה התרגשת ובאה. רבינו ציווה למשמשי להפוך את השולחן והתחיל להתפלל כדרכו. לאחר מכן אמר לנוכחים כי הם יכולים להישאר בביתו בלא פחד ולא יאונה להם כל רע. לפתע התחילו לרדת גשמים עזים ולאחר דקות מספר הם כיבו את הדלקה והי לפלא.

הרב מנחם וייס מאונגוור סיפר שכאשר בתו חלתה מאוד הוא נסע לשבת קודש לרבינו. כאשר נכנס לצדיק הוא הגיש לו קוויטל ובהם כתוב שמו ושמות כל משפחתו וכן ציין את שם בתו הזקוקה לרחמי שמיים. רבינו פניו אליו וברך את בתו השניה בברכת רפואה שלימה. ר' מנחם אמר לצדיק: "כבוד הרב, הבת הבכורה היא החולה, שהרב יברך אותה ברפואה שלימה".

להפתעתו הרבה, הצדיק התעלם מדבריו ושוב בירך את בתו השניה ברפואה שלימה בקרוב. ר' מנחם תמה על כך ושב לביתו במוצאי שבת קודש. כשהגיע לבית ראה שבתו הגדולה ב"ה כבר הבריאה מהמחלה כליל אבל בתו השניה חלתה. רק עכשיו הבין את כוונת רבינו וכי הצדיק בעל רוח-הקודש ראה זאת למרחקים. לא חלף זמן רב ובתו השניה גם הבריאה.

בעירו של רבינו היה חייט בשם ר' נטע גרינבוים. יום אחד אותו חייט התחיל להרגיש כאבים חזקים ודקירות באיזור הריאות עד כדי כך שהוא לא יכל להמשיך במלאכתו. הוא ניגש מיד לרופאים שבדקו אותו ונתנו לו תרופה מסויימת. הוא לקח אותה אבל היא לא הועילה והכאבים החזקים המשיכו לפקוד אותו.

הוא ניגש שוב לרופאים והם אמרו לו שאין בידם לרפא אותו. בצר לו הלך לרבינו והתחנן אליו שיושיע אותו. רבינו הראה לו את הבעקישע שלו (קפוטה). מעיל ארוך מבד משי בצבע שחור שהיהודים החסידים נהגו ללבוש בשבתות וחגים). בקפוטה שלו יש קרע במקום מסוים ואמר לו שאם רצונו להתרפא, עליו לתקן את הקפוטה. החייט שזו מלאכתו לקח את המעיל וראה כי הקרע הוא בדיוק במקום בו הוא מרגיש את הכאבים. הוא רץ מיד לבית-מלאכתו ותיקן את המעיל ומיד הכאבים פסקו ממנו ומאז לא הרגיש שום כאב.

פעם אחת פרצה באיזור מגוריו מחלת ילדים מסוכנת בשם 'שארליך'. אישה אחת ניגש לרבינו והתחננה לפניו שיתפלל עבור בתה שחלתה. רבינו אמר שיתפלל לרפואת בתה. אותה אישה חששה ולא רצתה לעזוב את החדר עד שרבינו יבטיח לה שהבת תתרפא. הצדיק הבטיח לה שהבת תתרפא והאישה עזבה את ביתו של רבינו.

כאשר האישה הגיעה לבית היא ראתה שפני בתה נהיו ירוקים ולאחר מכן שחורים. לפתע הבת התחילה להשתעל ולהקיא ליחה וצעקה שהיא נחנקת מחמת העשן שבבית. הפלא הגדול שלא היה עשן בבית. בני המשפחה חשבו שהבת עומדת להיפטר מהעולם אבל לאחר מכן הוטב לה והיא התחזקה עד שנרפאה.

לאחר מכן סיפרה כי באותה השעה שהקיא, היא ראתה בבית איש זקן מעשן במקטרת שלו עד שהבית התמלא עשן. לאחר מספר ימים האישה הלכה עם הבת לרבינו כדי להודות לו על הישועה. כאשר נכנסו לחדרו, רבינו ישב ליד השולחן ועישן. מיד הילדה התחילה לצעוק כי זה האיש הזקן שעישן בחדר והציל אותה מחוליה. (הסיפורים המופלאים מעובדים מתוך 'תבונות')

כָּל מֵה שְׁקוּרָה - מֵאֵת בּוֹרָא עוֹלָם

לחץ אטומי כמו שרק בנות מייצרות. היא שאלה אם אני מסכימה להיות זו שתציל את המצב? חשבת קצת, כי אני בן אדם מתוכנן, ולא בדיוק בנויה לעבודות מהרגע להרגע וגם די ריחמתי עליהן, אז הסכמתי.

כך הכרתי את משפחת הר-מלך. כל הבנות היו נעימות שיחה. בעיקר התפעלתי מהאמא. ישבתי איתה פרק זמן נכבד, ויצא לנו לשוחח בעניינים שונים. נהייתי מהראש, מהחשיבה, מהגישה לחיים. הרגשתי ממש בת בית.

הן דיברו וכך הבנתי שהאח שמתחתן היום המתין די הרבה זמן לשידוך שלו, והחתונה הזו היא אירוע מרגש למשפחה שחיכתה כל כך הרבה. חצי יום ויותר ישבתי שם. כאשר הגעתי לבית אמא שלי שאלה איך היה, עניתי: "לכזאת משפחה אני רוצה להיכנס". אמא שאלה מיד: "אולי יש להם בחור בשידוכים?", עניתי: "החתן קטן ממני בהרבה והוא המתין כמה שנים, כך שאין סיכוי".

כשבועיים לאחר מכן אמא שלי קיבלה טלפון ממכרה שעסקה בשדכנות. היא הציעה לי בחור מאותה משפחה שהייתי אצלה! לא הבנתי מאיפה הגיע לשם עוד בחור? התברר שהאמא נהנתה ממני מאוד וזה היה הדדי.

היא חשבה שאני יכולה להתאים לכן שלה. הסתבר שהחתן עקף את אחיו הגדול יותר. היא חיכתה שייגמרו ימי השבע-ברכות כדי למצוא אותי ולמצוא שדכנית שתעשה את העבודה. כך היא הגיעה לחברה טובה שלה, שמכירה אותנו.

כבר למחרת נפגשנו. סגרנו מהר מאוד. לא היה לי בכלל ספק. זה היה בדיוק מה שחיפשתי. פתאום הבנתי למה ה' שלח אותי לעסוק דווקא בשיער. זו היתה חתונה שמחה. אחרי החתונה רכשנו דירה בפרויקט חדש, בפריפריה. לקח לנו זמן להפנים שה' מנהל עבורנו את הכל. חששנו מבחינת עבודה, אחרי הכל מדובר בשכונה חדשה, זוגות צעירים, יש פחות ביקוש לעיצוב שיער, אבל הלכנו באמונה.

כשסיפרתי לאחת השכנות על עברי היא שאלה אם ניסיתי להגיש קורות חיים לחברה שפתחה מפעל באזור התעשייה הסמוך. התפלאתי שלא שמעתי על כך. התברר שהם קיבלו מענק גדול מהמדינה ולכן הם פתחו דווקא שם, לעידוד התעסוקה. שלחתי קורות חיים. כמה ימים אחר כך כבר התקשרה מגייסת מכוח אדם, עברתי ראיון ראשון ואחר כך עוד כמה - ובסופו של דבר, התקבלתי.

מדובר בחברת ענק שהטכנולוגיות שלה מהמתקדמות ביותר. חלום של כל מתכנת. קיבלתי את זה בתזמון מדויק. לפעמים מה שצריך זה רק סבלנות, כל השאר יעשה מאליו. **לעיתים, ההבדל בין גלות לישועה הוא כחוט השערה!**

להלן סיפור המעובד מתוך גיליון 'אור שרה'. יש בו כדי ללמד אותנו כי כל מה שקורא איתנו הוא מאיתו יתברך. להלן הסיפור מפי בעלת המעשה: כשהגעתי לזמן של בחירת מקצוע, היה ברור שאבחר במדעי המחשב. יש לי ראש מתמטי וגם יצירתי. לא היתה אופציה אחרת יותר טובה. לא היה לי ספק שאקלט מיד בחברה גדולה והפרנסה תהיה בהתאם. בסיום הלימודים ראינו אותי מספר מקומות אבל לא התקבלתי באף מקום.

פתאום הבנתי שעל כל משרה יש עשרות מתמודדות עם נתונים זהים לשלי. ניחמו אותי, טענו שככה זה בעולם ההיי-טק וכדי למצוא עבודה צריך סבלנות. אחרי יותר משנה, אלו שקרובים אלי טענו, שאולי כדאי לחפש גם עבודות אחרות. פחדתי להתרסק ככה. הייתי צעירה מכדי להבין שכל התוכניות נמצאות בידי בורא העולם.

הגיע שלב שגם ההורים שלי כבר לא היה להם נעים לראות אותי חסרת מעש, משוטטת בכל מה שייתן לי מידע לאן אפשר לשלוח את קורות החיים שלי! כל מכרה שעבדה בחברת ה-טק-כולן היו עוד אופציה שאפשר להתקבל דרכן. הסכמתי גם לעבוד בחינם לתקופה אבל זה לא עזר.

הבעיה הגדולה יותר היתה ההמתנה לזיווג. במקביל לחיפוש העבודה, חיפשתי את המיועד לי, וגם כאן היה קשה. כאשר משקללים בחורה בשידוכים בלי עבודה – זה לא נשמע טוב.

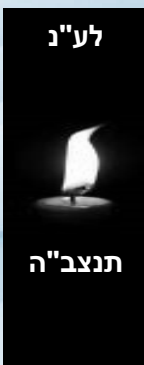
אמא שלי הציעה לי לחזור לתחום השיער. מגיל צעיר הייתי מסרקות בחסד. יש לי ידיים טובות. יצאו ממני יצירות נפלאות של תסרוקות לבנות וילדות. עם הזמן השתלמתי בנושא ואפשר לומר שהייתי ה'ספרית של השכונה'.

כשגדלתי והלימודים היו העיקר בחיי, זנחתי את התחום והשקעתי במקצוע שאותו יעדתי לתעסוקת חיי. כשאמא הציעה לי לחזור אליו, היה לי קשה. זה בכלל לא מה שלמדתי. השקעתי כל כך הרבה זמן וכוחות בלימוד מקצוע מסוים ובסוף אני לא עובדת בו.

עם הימים התרגלתי לרעיון. אמרתי לעצמי שזה זמני, העיקר שאהיה עסוקה. כשהשכנה ביקשה שאסרק את הבנות שלה, אמרתי "כן". מאז – הכל היסטוריה. כולם פרגנו והתלהבו, וחזרו להיות הלקוחות שלי. עשיתי כסף טוב, לא כמו בעולם המחשבים. למרות הכל הייתי מאוכזבת שלא הלך לי כמו שרציתי.

באחד הימים קיבלתי טלפון מחברה. יש לה שכנה שמחנתת את הבן שלה היום והמסרקת שהם קבעו איתה לא יכולה להגיע. יש לה חבורה של בנות, הן חייבות מישהי ברמה גבוהה. הן מבינות ויודעות בדיוק מה הן רוצות, ועכשיו יש שם

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרוי זצ"ל הרב יחיאל בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקוב דב ז"ל יצחק יצקן בן רחל ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סיליבה ז"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מלז בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה רחל רפאת בת השמת ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל מרים מרת שרה ע"ה יוסף בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל מרים מרת שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל פיי מלכה בת מזל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל דוד יצחק בן פרחיה ז"ל נעמי בת כותן ע"ה אילנה (מחורזה) בת שרה ע"ה גורג'יה בת נעימה ע"ה געמי בת כותן ע"ה אלילאר בן פרידה ז"ל משה בן רוזה ז"ל שושנה בת נעמי ע"ה סעדה בת בסה ע"ה בנימין בן דב ז"ל סעדה (מרדה) בת שמחה ע"ה שרה גבריאלית בת נאוה ע"ה רגוריי צבי בן מרים ז"ל כל נשמות עם ישראל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב שמואל בן אלגריה ז"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל יצחק בן פנינה ז"ל חי זיזי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל רחמה בת מסעודה ע"ה סעידה בת תופחה ע"ה אליהו בן חיים משה גרשון ז"ל נועה בת עיישה ע"ה הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל עזרא בן כאתון ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל קסאנש בת דגיטו ע"ה סוליקה בת עישה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה חיים חמוטל בן רינה ז"ל ישראל בן חיים משה גרשון ז"ל נעימה בת שרה ע"ה דניאל בן מיה ז"ל